

kunne have af Havnen, det er et Spørgsmaal, som for mig har været temmelig underordnet. Min Hovedargumentation har været den, at her foreligger to aldeles ensartede Tilfælde Vest og Øst for Storebelt, og ensartede Tilfælde bør behandles efter ensartede Regler. Det, der foreligger, er Spørgsmaalet om en Erstatning til to Byer for Tab af Indtægter, som de havde en ligelig Ret til inden Loven af 23de April 1881, og som for begge Byers Bedkommende ved den nævnte Lovs Ikrafttræden ere blevne ophævede. Det er det ensartede Tilfælde, som foreligger for begge Byer, og lige overfor et saadant skal der vises en ensartet Fremgangsmaade med Hensyn til Godtgjørelsen. Det er mit Hovedargument, thi Flertallets Forslag er efter min Opfattelse ikke ensartet Fremgangsmaade. Det siger for Nyborgs Bedkommende: Vi ere villige til at give 5000 Kr. i Erstatning, uagtet denne Sum 5000 Kr. ikke er kommen frem paa anden Maade end ved at nedsætte med et vist Antal Procent det Beløb, som Ministeren i Fjor foreslog efter en Beregning for Gjennemsnittet af 2 Aar. For Korsørs Bedkommende siger de: Vi ville ikke give et Beløb, der akkurat er nedsat med det samme Antal Procent fra det, som Ministeren ifjor foreslog ogsaa paa Grundlag af de 2 sidste Aar; der opstiller man en Beregning, der muligvis skal være et Gjennemsnit af 6 Aar, der skal ske en vilkaarlig Nedsættelse. Det er efter min Opfattelse ikke en ensartet Fremgangsmaade, og derfor tillod jeg mig at opponere imod den. Man kan vælge forskjellige Fremgangsmaader, men de bør være ens for begge Byer, man kan sige: Godtgjørelsen skal være Gjennemsnit af 2 eller 3 eller 6 Aars Indtægter, det er forskjellige Principer, men det Princip, man fastsætter for den ene By, maa man ogsaa hævde for den anden. Naar den ærede Ordfører siger: de 5000 Kr. til Nyborg ville vi give, men for Korsørs Bedkommende ville vi ikke give Mere end i det Høieste Gjennemsnittet for de sidste 6 Aar, da kommer han til at give Nyborg Kommune mere, end Gjennemsnittssummen har været for de sidste 6 Aar, medens Korsør i det Høieste maa faae dette, og det maa endda ikke overstige 10,000 Kr. Det er for mig ikke billigt, jeg har derfor stillet et Ændringsforslag, og i den Overbevisning, at Rigsdagen ikke ønsker at vise Ubillighed, og at det, naar den skal blive viist, kun er paa Grund af en Infurie, har jeg gjort den Henstilling til Flertallet at tage Sagen tilbage og lade den komme til en fornøjet Forhandling til næste Aar. — Nu ønskede det ærede Medlem Oplysning om, hvorfra jeg havde mine Oplysninger,

hvorledes jeg var kommen til dem. Jeg skal dertil sige, at under Udvalgets Forhandlinger faldt der fra Flertallet, særlig fra Ordføreren, Udtalelser, som gjorde det Indtryk paa mig, at man vidste, at Taxterne for Korsørs Bedkommende vare blevne forhøiede ved Revisionen af 1ste April 1880. Denne Omstændighed gjorde det naturligt for mig, at jeg for nogle Dage siden gik over i Indenrigsministeriet og spurgte: Med hvor Meget ere disse Taxter blevne forhøiede? Jeg fik da det Svar: Disse Taxter ere ikke blevne forhøiede. Saa spurgte jeg: Hvorledes forholder det sig for Nyborgs Bedkommende? Jeg fik da at vide, at en Taxtrevision har fundet Sted akkurat paa samme Tid der, og at Taxterne ere reviderede paa en saadan Maade, at Havneindtægterne ere stegne, som jeg før nævnte, at de for den 1ste April 1880 kun vare 3,200 Kr., men efter den Tid stadig over 5,000 Kr., og som jeg tillige nævnte, de i 1880 fastsatte Taxter for Nyborgs Bedkommende ere højere end de tilsvarende for Korsør. Nu oplæste den ærede Ordfører den megen Lærdom, der findes i Tillæg B. for ifjor Sp. 1302, hvor der staar, at Indenrigsministeriet har maattet lade forskjellige Personer anvende 400 Timer i et Tidrum af 2½ Maaned for at udregne de Summer, som ere opgivne, og som vise, hvor Meget Skibs- og Vareafgiften i 2 Aar har været for Korsør og Nyborgs Bedkommende. Han meddelte dernæst, at Ministeriet havde svaret, at da dette havde været saa længe, vilde det rimeligvis, naar man skulde søge Oplysninger for de tre foregaaende Aar, være en længere Tid, end Udvalget kunde forudsættes at have tid sin Raadighed til det Spørgsmaals Forhandling, da jo Dampfærgesforbindelsen snart skulde sættes i Gang, og han spurgte mig da, hvor jeg kunde være kommen til en saa hurtig Opgjørelse over, at det for Nyborgs Bedkommende havde været 3,200 Kr. Det ligger ganske simpelt hen i følgende Omstændigheder. For Korsørs Bedkommende kan, som Ministeren har oplyst, Resultatet ikke fastslaaes uden en forfærdelig Specifikation, uden at man undersøger alle de Skibe, der have været der, og alle de Varer, der have været der, idet Skibsafgiften der beregnes med et vist Beløb, jeg tror ½ Dre, pr. Ton af de Skibe, som løbe imellem Korsør og Nyborg, og Vareafgiften, som jeg nævnte før, beregnes pr. Centner med henholdsvis 7 Dre, 7 Dre og 2 Dre, efter som det efter Jernbane-Regulativet henhører til 1ste, 2den eller 3die Klasse af Gods. Men inedens dette Forhold er saaledes for Korsørs Bedkommende, saa at man der nødes til at gaa alle Regnskaberne igjennem, var